

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. 3 519,92 zł wraz z odsetkami od dnia 8 stycznia 2010 r. do dnia zapłaty. Żądana kwota stanowiła wartość wypłaconego przez powoda odszkodowania za szkodę powstałą na skutek zdarzenia z dnia 17 lipca 2008 r. podczas prac remontowych mostu K.. J. P. w W..

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 lipca 2008 r. w związku z pracami remontowymi wykonywanymi na moście K.. J. P. w W. doszło do uszkodzenia pojazdu marki V. (...) o nr rej. (...) należącego do poszkodowanego P. O. (okoliczność bezsporna). Na znajdujący się pod mostem samochód spadła ze znacznej wysokości zaprawa tynkarska, co spowodowało porysowanie nadwozia oraz przedniej szyby pojazdu (oświadczenie kierownika robót – k. 64, akta szkody - k. 68).

Prace remontowe wykonywane były przez (...) spółka akcyjna w W. na podstawie umowy z dnia 3 czerwca 2008 r. zawartej z m. st. W. – Zarządem Dróg Miejskich (umowa – k. 138). Przedmiotem tejże umowy było wykonanie przez ww. przedsiębiorstwo robót utrzymaniowych na moście i wiadukcie im. (...) J. P. w zakresie wymiany nawierzchni i izolacji na jezdni i chodnikach. Zgodnie z § 6 powołanej powyżej umowy ze strony wykonawcy osobą odpowiedzialną do kierowania robotami był Z. S..

Stosownie do stanowiących integralną część umowy specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz ogólnych warunków umowy (siwz – k. 142–184, owu – k. 138-141) Spółka będąca wykonawcą robót budowlanych w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa w okresie ich trwania zobowiązana była m.in. do (dział III pkt. 5 owu – k. 140):

1) **należytego zabezpieczenia terenu robót;**

1) **dostarczenia i utrzymania na własny koszt na terenie robót wszelkich urządzeń bezpieczeństwa ruchu tj. osłon, ogrodzeń, świateł, znaków ostrzegawczych wynikających z organizacji ruchu na czas niezbędny do wykonania robót.**

Stosownie do postanowień siwz wykonawca zobowiązany był również do utrzymania ruchu publicznego na terenie budowy oraz do zabezpieczenia robót budowlanych w sposób określony w projekcie organizacji ruchu i zabezpieczenia robót, który winien zostać sporządzony przez wykonawcę i przedstawiony do zatwierdzenia inżynierowi przed rozpoczęciem prac budowlanych. Do obowiązków wykonawcy należało również zamontowanie wszelkich urządzeń zabezpieczających wraz ze znakami informacyjnymi i ostrzegawczymi o prowadzonych pracach budowlanych (k. 148).

Wykonawca robót uznał swoją odpowiedzialność za szkodę, najpierw w pisemnym oświadczeniu okoliczności zdarzenia potwierdził R. S. (1) – kierownik robót, który wówczas znajdował się na placu budowy (oświadczenie – k. 64). Osoba ta z uwagi na wykonywanie zawodu inżyniera budownictwa objęta była ochroną ubezpieczeniową w zakresie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń (polisa – k. 28, k. 36). Następnie zaś w piśmie z dnia 13 sierpnia 2008 r. wykonawca oświadczył, iż ponosi odpowiedzialność za szkody powstałe w mieniu ruchomym P. O. – samochodzie marki V. (...) nr rej. (...) (oświadczenie o uznaniu odpowiedzialności

– k. 36). Wykonawca objęty był ochroną ubezpieczeniową w zakresie odpowiedzialności cywilnej w powodowym towarzystwie ubezpieczeń (polisa – 72-73).

Koszty naprawy uszkodzonego pojazdu zgodnie z kalkulacją naprawy wykonaną w systemie A. przez warsztat naprawczy wynieść miały 5 304,35 zł brutto (kalkulacja naprawy – k. 37- 42). Ostatecznie zamknęły się one w kwocie 4 519,92 zł brutto (faktura VAT – k. 34).

W dniu 2 października 2008 r. powód zlecił wypłatę odszkodowania na rzecz poszkodowanego w zdarzeniu z dnia 17 lipca 2008 r. w wysokości 3 518,92 zł, przedmiotowa kwota stanowiła wartość kosztu naprawy pojazdu poszkodowanego udokumentowany powołaną powyżej fakturą VAT, pomniejszoną o 1 000 zł tytułem franszyzy redukcyjnej (k. 29 -30).

Pismem z dnia 1 grudnia 2009 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 3 519,92 zł w terminie 30 dni od doręczenia pisma, tytułem regresu ubezpieczeniowego wynikłego z powyższej szkody (k. 27). Jako podstawę żądania wskazano, iż R. S. (1) – ubezpieczony w pozwanym towarzystwie ubezpieczeń ponosił odpowiedzialność za uszkodzenie pojazdu marki V. (...) w dniu 17 lipca 2008 r.

R. S. (1) był pracownikiem (...) spółki akcyjnej w W. (niesporne).

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wskazane dokumenty, które nie budziły wątpliwości co do wiarygodności, a także na podstawie opinii biegłego sądowego z zakresu budownictwa. Sąd w pełni podziela wnioski płynące z tejże opinii jako racjonalne i należyte uzasadnione. Sąd oddalić, z uwagi na brak znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy, wniosek pozwanego o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność ustalenia niezbędnych i ekonomicznie uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu marki V. (...) uszkodzonego w dniu 17 lipca 2008 r.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Podstawą prawną roszczenia powoda jest przepis art. 828 § 1 k.c. Zgodnie z powołanym przepisem jeżeli nie umówiono się inaczej, z dniem zapłaty odszkodowania przez ubezpieczyciela roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na ubezpieczyciela do wysokości zapłaconego odszkodowania.

Powód w niniejszej sprawie dochodzi regresu od ubezpieczyciela pracownika, który w ocenie powoda ponosi odpowiedzialność za szkodę w pojeździe V.. Niezależnie od kwestii przypisania R. S. (2) odpowiedzialności za zaistnienie szkody, tj. za brak prawidłowego nadzoru, zwrócić należy, iż jego odpowiedzialność wobec osób trzecich jest wyłączona. Ponieważ był on pracownikiem (...) S.A. w W. zastosowanie będzie miał tu przepis art. 120 § 1 k.p., zgodnie z którym w razie wyrządzenia przez pracownika przy wykonywaniu przez niego obowiązków pracowniczych szkody osobie trzeciej, zobowiązany do naprawienia szkody jest wyłącznie pracodawca. Takie same zasady należy stosować w sytuacji, kiedy pracodawca i pracownik mają zawarte umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej. Nie może być tu odmiennych reguł, w szczególności tych określonych w przepisach art. 415 i n. k.c. Założeniem jest bowiem spójność systemu prawa, co wyklucza przyjmowanie różnych zasad odpowiedzialności w tym samym stanie faktycznym, w zależności od cech podmiotowych. Zgodnie z art. 822 § 1 k.c. przez umowę odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Obaj ubezpieczyciele byli stronami umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, tak więc ich odpowiedzialność jest pochodną odpowiedzialności ubezpieczonych. Zgodzić się należy z uchwałą Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 1977 r., III CZP 80/77, zgodnie z którą w przypadku, gdy pracownik spowodował nieumyślnie szkodę swemu zakładowi pracy, zakład ubezpieczeń nie może dochodzić od niego na podstawie art. 828 § 1 k.c. zwrotu świadczeń wypłaconych poszkodowanemu. Wskazać należy, iż oczywistym jest, iż ma to także zastosowanie do jego ubezpieczyciela.

Mając na względzie powyższe powództwo wobec braku możliwości zastosowania art. 828 § 1 k.c. podlegało oddaleniu.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. Pozwany wygrał w całości sprawę i na należne mu od powoda koszty złożyły się koszty zastępstwa procesowego według stawki minimalnej na podstawie § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenie przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W pkt III wyroku Sąd orzekł aa podstawie art. 84 ust. 1 Ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

ZARZĄDZENIE

(...)